

Таким чином, функціонування комунікативної взаємодії забезпечується вживанням в мові різних маркерів, які є засобами забезпечення успішності реалізації дискурсу медіа текстів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алимуратов О.А. Сущность явления суггестии в медиа-дискурсе и основные факторы успешности данного процесса / О.А. Алимуратов, М.Х. Хасуева // Язык. Текст. Дискурс. – 2010. – Вып. 8. – С. 363–374.
2. Матвеева, Т. В. Функциональные стили в аспекте текстовых категорий [Текст] / Т. В. Матвеева. – Свердловск: Уральский гос. ун-т, 1991. – 450 с.
3. Bayley, P. Live oratory in the television age: The language of formal speeches [Текст] / P. Bayley / G. Ragazzini, D.R.B.P. Miller ed. Campaign language: Language, image, myth in the U.S. presidential elections 1984. – Bologna: Cooperativa Libreria Universitaria Editrice Bologna, 1985. – 174 p.
4. Dijk, T. A. van. Cognitive discourse analysis [Электронный ресурс] / T. A. van Dijk. – URL: <http://www.discourse-in-society.org/teun.htm>, свободный. – Загл. с экрана (дата обращения: 20.04.2017).
5. Rathmayr, R. Neue Elemente im russischen politischen Diskurs seit Gorbatschow [Текст] / R. Rathmayr / R. Wodak, F. P. Kirsch ed. Totalitäre Sprache – langue de bois-language of dictatorship. – Wien: Passagen, 1995. – 214 p

Петренко Б. О.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук,

доцент Вискушенко С. А.

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО МОВЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ ГЕРОЇНИ РОМАНУ СИЛЬВІ ПЛАТ «ПІД СКЛЯНИМ КОВПАКОМ»

Образ героя художнього твору складається з багатьох факторів – це характер, зовнішність, професія, захоплення, коло спілкування, ставлення до

себе і оточення. Одним з головних факторів виступає власне мовлення персонажа, розкриваючи в повною мірою його внутрішній світ. Талановито створена мовна характеристика героя – один із найважливіших елементів у портреті персонажа[2]. Перед перекладачем художнього твору постає завдання адекватно та еквівалентно передати особливості мовлення того чи іншого персонажа за допомогою мовних засобів цільової мови.

У напівавтобіографічному романі «Під скляним куполом» (1963) американської письменниці Сильвія Плат висвітлено цілий ряд питань, таких як самогубство, депресія та гендерні ролі у суспільстві. Головна героїня Естер Грінвуд демонструє такі симптоми психічних захворювань, як відсутність інтересу до діяльності, безсоння, нездатність зосередитися та суїцидальні наміри. Авторка порушує хронологію подій у романі та залучає техніку «потoku свідомості» [1], але при цьому зберігає відчуття цілковитості цілісності роману. Створюючи неформальний стиль Сильвія Плат використовує надлишок опису. Естер описує зовнішність людей, своє оточення та почуття яскравими художніми засобами, такими як порівняння та метафори з помітним перебільшенням у описах. Наприклад, тільки в одному епізоді головна героїня опиняється в ситуації, коли світ «*sparkling about [her] like...precious stones*», «*she dives like a cork*», та «*the flowers nodded like bright, knowledgeable children*». Грінвуд маніпулює коннотацією своїх порівнянь та змальовує читачеві певний образ. Дівчина сприймає звичайний дощовий день як жахливий та описує вулиці як «*gray and fuming with rain*», а дощ як «*not the nice kind of rain that rinses you clean, but the sort of rain...they must have in Brazil*».

Сильвія Плат використовує у романі досить велику кількість метафор. Одним із найважливіших метафоричних образів є фігове дерево, яке «*from the tip of every branch, like a fat purple fig, a wonderful future beckoned and winked*». Головна героїня порівнює своє власне непевне майбутнє з безліччю гілок на дереві: «*I saw myself sitting in the crotch of this fig tree, starving to death*». Метафоричні описи звертаються до фізичних та переважно візуальних почуттів читача. Крім метафор та порівнянь авторка також застосовує персоніфікацію,

щоб створити для читачів реальний світ. Естер чує «*miserable noises that had been prowling around in [her]*» та бачить фонтан, який «розвів руки» «*threw up its hands*». Неживі предмети у романі оживають за допомогою персоніфікації. Також Сильвія Плат оживляє певними образами деякі абстрактні поняття. Нариклад, для Естер залізти в ліжку було настільки ж приємним, як «*stuffing a dirty, scrawled-over letter into a fresh clean envelope*» натякаючи метафорами та візуальними елементами та метафорами на низьку самооцінку дівчини.

Розглянувши вживання слова *like*, можна дійти висновку, що воно найчастіше використовується не як дієслово, а скоріше у великій кількості порівнянь в яких Естер метафорично висловлює свої думки. На думку вчених словесні метафори можна розглядати не просто як стилістичний засіб, а й як спосіб виявлення закономірностей пізнання та структурування абстрактних ментальних понять з точки зору інших, звичних концепцій чи досвіду. Цей зв'язок між образною мовою, яку ми використовуємо, та нашими когнітивними процесами означає, що метафорична мова відображає конкретні концептуальні структури та когнітивні звички, що характеризують світогляд людини [2]. Застосовуючи це до 213 порівнянь, зроблених Естер, можна зауважити, що вона часто описує предмети, почуття та ситуації стосовно насильства, зброї та смерті. На початку роману ці метафори виникають у ситуаціях, коли Естер відчуває соціальну ізоляцію. Наприклад, спостерігаючи за Ленні і Дорін, вона описує свій напій як смак «*like dead water*» і відчуває себе «*like a hole in the ground*». Після того, як Естер залишилася одна після фотосесії, вона відчуває себе «*like the skin shed by a terrible animal*». Однак, після спроби Марко згвалтування та її повернення додому, модель цих хворобливих порівнянь посилюється і забарвлює описи Естер у побутових ситуаціях:

Piece by piece, I fed my wardrobe to the night wind, and flutteringly, like a loved one's ashes, the gray scraps were ferried off [3 с. 59].

Тут ми бачимо класичний приклад людини із психічним розладом. Дівчина викидає речі зі свого гардеробу «як прах коханої людини». За допомогою мовних засобів, Плат вдається передати всю гнітючість епізоду.

Отже, мовлення Естер Грінвуд характеризується великою кількістю стилістичних засобів.

Головна героїня роману під час опису оточення, зовнішність та почуттів використовує занадто багато яскравих образних засобів, таких як порівняння та метафори. Протягом усього роману Сильвія Плат використовує метафоричні образи та персоніфікацію. Героїня часто описує предмети, почуття та ситуації стосовно зброї, смерті та насильства. Постійність цих порівнянь між хворобами, травмами та смертю та світом, який оточує Естер, свідчить про продовження психологічних проблем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Daniel Hunt. Ronald Carter .Seeing through The Bell Jar: Investigating Linguistic Patterns of Psychological Disorder. Journal of Medical Humanities. 2012. №33. С. 27 –
40. URL:https://www.researchgate.net/publication/51840285_Seeing_through_The_Bell_Jar_Investigating_Linguistic_Patterns_of_Psychological_Disorder
(дата звернення: 15.10.2021).
2. Semino, Elena. “A cognitive stylistic approach to mind style in narrative fiction.” In Cognitive Stylistics: Language and Cognition in Text Analysis, ed. E. Semino and J. Culpeper. Philadelphia: John Benjamins, 2002. 95 – 122 p.
3. Sylvia Plath. The Bell Jar. London: Harper & Row, 1971. 135 p.
4. Сильвія Плат. Під скляним ковпаком / пер. з англ. Ольги Любарської. Львів: Видавництво Старого Лева, 2017. 360 с.

Понн М. І.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук,

доцент Борисенко Н. Д.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ СЛОВНИКІВ OXFORD ТА CAMBRIDGE

Дослідження у сфері комп'ютерної лексикографії у сучасному світі є надзвичайно важливими, оскільки поява електронних та комп'ютерних